

El govern reclama la destitució del cap de la Guàrdia Civil

ERC i Bildu demanen que Grande-Marlaska s'expliqui al Congrés

El TC adverteix de risc penal a la mesa del Parlament

Avisa que ha d'aturar les tramitacions referides a la reprovació del rei, a l'autodeterminació i a la independència

FINQUES Pous
 Ei propietari!
 No perdís el temps,
 tenim el comprador ideal per al teu immoble.
 Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.
TRUCA'NS ARA 93 790 39 45
 Valoració GRATUITA
 MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 11 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15147 - AVUI / Any XLI. Núm. 14017 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-8

Raül Romeva Exconseller d'Afers Exteriors, candidat d'ERC al Senat, pres polític

“Aquí no n’hi ha, de violència, ni n’hi haurà”

REPRESSIÓ • “L’operació Judes ha estat d’una magnitud desproporcionada del tot”
ELECCIONS • “Cal que el 10-N la ciutadania dicti la seva sentència”
FUTUR • “L’independentisme necessitarà el cap fred i intel·ligència col·lectiva”

EUROPA-MÓN

P22

Erdogan, ahir, durant la intervenció en l'acte en què va amenaçar d'enviar a la UE milions de refugiats sirians ■ EFE

Erdogan amenaça Europa

Diu que hi enviarà milions de refugiats si el critiquen pel Kurdistan

Cultura i Espectacles

P28,29

Handke i Tokarczuk, Nobel de literatura

Cultura i Espectacles

P31

‘Messi10’ debuta a Barcelona

_COMPARTEIX CULTURA
 CERVERA
 Institut de la Cultura
 Catalana
 2019
 www.cervera.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Iceta se sincera

El debat de la moció de censura de dilluns passat al Parlament de Catalunya es va revelar com allò que era: una farsa.

Ciutadans no es dirigia als catalans des del faristol, sinó que procurava captar l'atenció de la premsa de Madrid i així llançar titulars contra el PSOE, amb el qual competeixen electoralment de cara a les eleccions del 10 de novembre. Es tractava d'escenificar que els socialistes no prioritzen la unitat de l'espanyolisme enfront dels pèrfids independentistes, aquesta colla de supremacistes, terroristes i xenòfobs que cal apartar de les institucions a qualsevol preu. És un argumentari que costa d'entendre des de Catalunya, pensis com pensis, però que te'l pots arribar a fer teu si només llegeixes i escoltes el que diuen molts mitjans de la capital del regne, entre l'habitual goma-2 i les tradicionals persecucions de castellanoparlants que tan enganyosament retraten. Que Ciutadans i el PSOE cada cop estiguin

Ciutadans i PSC, PSC i Ciutadans, barallant-se per veure qui feia les maniobres més nocives per a l'independentisme

més a prop en els seus postulats no fa que renunciïn a lliurar aquesta última batalla. Com més pes aconseguixin l'un o l'altre, més o menys força tindran a l'hora de negociar un acord, ja sigui de govern o de governabilitat. El que va passar una mica desapercebut, enmig de tot aquest xou, és quan Miquel Iceta va sincerar-se tot precisant que la seva estratègia –la del PSC– havia aconseguit evitar que la presidència de la Diputació de Barcelona i l'alcaldia de la capital catalana caiguessin en mans independentistes. Ciutadans i PSC, PSC i Ciutadans, barallant-se per veure qui feia les maniobres més nocives per a l'independentisme: els uns des de l'oposició frontal, els altres des d'una actitud més sibil·lina. Paradoxalment, Roldán dirigia una moció de censura contra el president de la Generalitat proposat per Junts per Catalunya amb el pretext de derrotar l'independentisme, mentre que Iceta es vanagloriava d'haver arribat a acords amb la mateixa formació justament amb idèntic objectiu. N'hi ha per llogar-hi cadires.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El bar tancat

A la plaça de més amunt van obrir un bar amb gran estesa de taules i cadires a l'exterior. Va tenir acceptació de seguida. A l'hivern hi tocava el sol, a l'estiu unes veles el paraven. Encara hi és. Fan un bon cafè. L'escultor Yago Vilamanyà sempre el pondera. És fill del compositor de sardanes Honorat Vilamanyà i autor d'un monument dedicat a la sardana, situat a la mateixa plaça. Aquesta plaça és "castellera". Per la festa major s'hi aixequen grans castells a càrrec de la colla local, els Capgrossos, i les de Vilafranca i Terrassa. També és una plaça intermitentment sardanística. Fins fa poc, quan hi havia sardanes el bar havia d'enretirar les taules i cadires per fer espai a la cobla i les rotllanes. Des de fa un temps, s'han de desplaçar la cobla i els dansarins. Després del primer bar n'han vingut un altre i un altre i és més pràctic moure el ball.

Diumenge vaig veure que un dels tres bars havia tancat. Una sorpresa a mitges perquè no hi anava ningú o només s'omplia, i encara, quan els altres dos sobreixien. Feien pitjor el cafè? Jo n'era un habitual els diumenges al

“Era igual que els altres dos de la plaça però no hi anava ningú

matí i ho trobava tot correcte. El servei era una mica lent, però també ho és als altres dos bars. Si hi anava era per portar una mica la contrària i també perquè el diumenge sempre vaig tard i quan arribava a la plaça els dos bars amb èxit ja eren plens. Vaig tan tard, que molts cops m'aixeco que ja començo a sentir l'olor del vermut de les altres taules.

A la plaça hi ha arbres. Plàtans. Ara ja no perquè l'Ajuntament ha aconseguit aviar-los, però durant molts anys havien estat l'habitatge dels estornells, ocells invasius, cridaners i bruts. Només un arbre, respectaven. No s'hi

posaven mai, el tenien com avorrit. Què presentava aquell exemplar botànic de diferent? Les fulles i els branquillons eren iguals als altres, feia el cicle anual complet. Un any la brigada municipal el va substituir. S'havia mort. Els estornells li havien detectat la malura amb anticipació.

Què havia detectat la gent –la gent que no soc jo– en el bar que ha tancat? Era net, els cambriers eren simpàtics, els preus iguals, les cadires adaptades a l'alçada de la taula, els para-sols eficients... No els puc donar raó del misteri. Tres senyores d'una certa edat i bona presència s'hi reunien cada diumenge indiferents a la proscipció. Aixecava la vista del diari i les observava. Parlaven de les seves coses, semblava que tinguessin conversa per molts diumenges al matí. Diumenge passat les vaig buscar. No eren als dos bars que es mantenen oberts. Devien voler aquell i només aquell. Ens veiem normals però tendim a ser rars, volàtils. El bar que ha tancat era el del mig. El buit que ha deixat sembla la clenxa d'un tallafocs forestal.

I així anar esperant la sentència...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/cjyytb>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Gràcies, JEC!

Ara que és moment de premis i condecoracions (sensacional, això que la Guàrdia Civil hagi condecorat la secretària judicial del 13; i encara més sensacional que ella anés a recollir-la); ara que és el moment de distincions, deia, a mi em sembla que tots plegats hauríem de concedir-ne una a la Junta Electoral. A la Central, a la de Barcelona i a totes les que facin falta. Perquè aquest treball constant que fan per estimular-nos la imaginació és sensacional. Si algun dia hi ha una campanya electoral sense que la Junta Electoral prohibeixi res i aquesta se celebra amb normalitat, em sembla que no ens en sabríem avenir. A TV3, per ordre de la JEC (de la sacrosanta Junta Electoral Central) no poden dir ni *exili* ni *presos polítics* ni *Consell de la República* ni *Assemblea de Càrrecs Electes*, i què fa l'emissora pública? Afegir al final de cada bloc informatiu electoral la can-

“Què faríem si un dia hi hagués una campanya i la Junta Electoral no prohibís res?”

çoneta aquella que la Junta Electoral els ha prohibit i, és clar, explicar-ho utilitzant justament els termes censurats. Prohibeixen que hi hagi pancartes de “Llibertat presos polítics” a les façanes dels ajuntaments, i què fan els municipis? Mesos enrere al Port de la Selva en van penjar una que deia “Llibertat peixos pacífics”. Ara n’hi han posat una altra amb una emoticonona que té la boca tancada per una cremallera i un text que diu “Tu ja m’entens” (i tant, que ens entenem!). En algunes

conselleries han tret les pancartes però hi han aparegut flors i dibuixos de color groc. Hi ha municipis on grups de voluntaris aniran fent torns per desplegar cada dia la pancarta justament davant de la façana de l’ajuntament, n’hi ha on diferents associacions i entitats del poble faran torns per penjar-la als seus balcons, i a Girona (bona aquesta, també) ara la pancarta, en comptes de penjar de la façana de l’ajuntament, penja a la mateixa alçada, allà mateix però uns metres més endavant, perquè s’aguanta gràcies a un cable que se sosté dels edificis veïns que hi ha a la plaça del davant, la del Vi. De veritat que jo em pensava que això de la Junta Electoral hi era per resoldre qüestions més serioses, però veient el paperàs que els estan fent fer aquests de Ciutadans amb els seus recursos, no voldria estar al seu lloc. Em sentiria acollonat. Per això els proposo un reconeixement.

EDITORIAL

La ingerència política de la Guàrdia Civil

El discurs pronunciat pel cap de la Guàrdia Civil a Catalunya, el general Pedro Garrido, en la celebració patronal del cos, és inasumible per qualsevol societat democràtica perquè suposa una evident ingerència política, inadmissible en un comandament policial. L’acte, celebrat a la caserna de Sant Andreu de la Barca, ja va ser tot un despropòsit democràtic que diu molt de la falta de separació de poders a l’Estat espanyol: a dies de la sentència de l’1-O es van reunir el fiscal del cas Javier Zaragoza, l’inquietant tinent coronel Baena, que va dirigir els atestats del procés, i la condecorada secretària judicial Montserrat del Toro, que va fer la teatralitzada declaració al Suprem.

Garrido va prendre posició política quan va carregar contra l’independentisme i li va atribuir una falsa connivència amb la violència. I va fer una defensa a ultrança de l’unionisme que traspassava tots els límits, inspirat en el perillós lema totalitari del «todo por la patria». Tot oblidant l’obediència democràtica a què es deu qualsevol institució armada i trencant la neutralitat que cal exigir a qualsevol cos policial. I va ser vergonyós des del punt de vista ètic pel to provocatiu contra la societat catalana, a qui va amenaçar de tornar a agredir quan va esgrimir un sarcàstic “ho tornarem a fer” en referència a les brutals càrregues policials de l’1-O, en el pitjor estil de l’«a por ellos». La intervenció va ser una mostra de prepotència i d’impunitat d’un comandament policial cap a la ciutadania que n’exigeix el cessament immediat. I la disculpa als Mossos, que es van sentir molestos, però sobretot a la societat catalana, de la responsable política del cos present a l’acte, la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, i, per elevació, del ministre de l’Interior, Grande-Marlaska.

De reüll

Marta Monedero

Lloguers a Califòrnia

San Francisco sembla haver perdut l’ànima i l’esperit de la Costa Oest en un parell de dècades. El motor que ha propiciat aquest canvi és el fet de tenir l’habitatge més car dels Estats Units (els preus superen els de Nova York) perquè la ciutat californiana continua absorbent l’arribada de *millennials* que treballen als gegants tecnològics de Silicon Valley, a l’àrea de la badia, i que han fet disparar el cost dels pisos. Ser propietari avui a San Francisco és un luxe en un espai on conviuen més de 74.000 milionaris i 8.000 persones vivint al carrer. Més ben dit, no conviuen. I, de fet, ni es reconeixen. El contrast és majúscul i habiten mons paral·lels mentre els ciutadans de tota la vida fugen de la ciutat en no poder assumir el cost de viure-hi. La falta de pisos socials és un dels símptomes d’una crisi

que s’estén a altres ciutats del món. No ens cal anar gaire lluny per comprovar-ho. Davant del repte, el governador de Califòrnia ha proposat regular l’escalada de preus i limitar la pujada del lloguer a un 5% anual més la inflació. També ha marcat un seguit de “causes justes” per les quals es pot fer fora un llogater, que només podrà ser desnonat si fa malbé la casa, si deixa de pagar els rebuts, si el propietari vol viure-hi, fer-hi una gran reforma o vendre-la. No és la solució perfecta, però és un primer pas per mantenir el teixit social a les grans urbs de l’estat més ric i, també, a l’estat més pobre dels EUA.

Les cares de la notícia

CUINER
Raül Balam

Els bons restaurants

El xef català va ser l’encarregat de presentar ahir la guia dels “bons” restaurants que ha fet Acció Contra la Fam, dins la campanya *Restaurants per la fam*, amb la qual col·labora el xef del restaurant Blanc de l’hotel Mandarí Oriental, que ha elaborat un plat exprés per a aquesta iniciativa.

ESCRITOR. PREMI NOBEL DE LITERATURA 2019

Peter Handke

Premi a l’autor austríac

L’Acadèmia Sueca va esmenar ahir els seus errors del passat i va concedir els premis Nobel de literatura corresponents a l’any passat i a aquest 2019. L’austríac Peter Handke, tot un veterà de les lletres, va rebre el d’enguany i l’autora polonesa Olga Tokarczuk, molt menys coneguda, el del 2018.

PRESIDENT DE TURQUIA

Recep Tayyip Erdogan

Amenaça a Europa

El líder turc sembla no tenir aturador en la seva obsessió per eliminar els kurds. Ahir, després de rebre crítiques per la seva ofensiva al Kurdistan, Erdogan va girar-se contra la UE, a la qual va amenaçar d’enviar més de tres milions de refugiats. Mentrestant, ridículament, la UE calla.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Unitat de paraula

Quim Torra s'esforça a demanar unió després de la trencadissa, però JxCat i ERC es miren de reüll. Els republicans admeten la debilitat.

10
anys

Nou incompliment

Foment torna a incomplir les inversions previstes. Només gastarà un 32% en les infraestructures de transport terrestre.

20
anys

Suport del PSOE

Pasqual Maragall confia en els líders del PSOE perquè, amb la seva participació en mítings, animin els seus electors tradicionals a votar-lo.

Full de ruta

Imma Merino

Franquisme

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

T'he ben perduda

Encara que sembla que hi ha franquistes ignorants que miren malament *Mientras dure la guerra* i que pugui valorar-se i sense menysprear que s'hi esbossi la presa de poder de Franco adquirint així un mèrit derivat del significatiu fet que el cinema espanyol pràcticament no hagi abordat tal personatge, la pel·lícula d'Alejandro Amenábar no deixa d'abonar el discurs que, un cop mort el dictador, ha contribuït a la pervivència del franquisme, enquistat en les institucions i en la societat, dins del sistema democràtic. A banda de la mà salvadora de Carmen Polo i del fet que, a través d'Unamuno, s'insisteixi en la pèrfida idea que la República era el desordre i que, en tot cas, els dos bàndols van cometre atrocitats, com si això relativitzés que un cop d'estat militar i financer posés fi a un règim democràtic i instaurés un feixisme criminal, el punt de vista des del qual està feta la pel·lícula es resumeix en l'última frase escrita a la pantalla prèviament als títols de crèdit finals. No la recordo exactament, però ve a dir que, després de la mort de Franco, la democràcia va restituir-se a Espanya. Com si fos així de senzill.

Propagada pel règim del 78, aquesta idea ha mantingut viu el franquisme perquè es va deixar de combatre'l. D'aquí, continua havent-hi tants de republicans assassinats a les cunetes; es mantenen els privilegis dels descendents de Franco i de tants d'altres enriquets amb la dictadura; existeix la subvencionada Fundació Francisco Franco; no només hi ha capellans que es resisteixen al trasllat de la mòmia del Valle de los Caídos, sinó que hi ha polítics madrilenys que diuen impunement que allò que deuen voler els partits d'esquerra (a banda que ho siguin) és tornar a cremar esglésies, però que hi són ells (els hereus dels colpistes de veritat que van reprimir tota dissidència) per assegurar que cap ideologia s'imposi a una altra; és vigent la monarquia instituída pel *generalísimo* i sempre disposada a defensar la unitat d'Espanya; i, també per defensar aquesta última, hi ha fiscals, jutges i altres funcionaris judicials, a més de la Guàrdia Civil, que, amb el vistiplau del govern espanyol de torn, es prepara per tornar a pegar a aquells que protestin a Catalunya. Tanmateix, s'ha de reconèixer que no és només el franquisme que cueja, sinó la seva sintonia amb la perversió dels règims democràtics que, en nom de l'ordre i jugant amb la por, cada cop actuen de manera més autoritària.

M' adonava de com n'havia estat d'impressionant tot plegat. Ella ho explicava amb paraules escrites, en el full arrugat. Mai no haviem ni imaginat la resposta agressiva d'aquella gent. Jo llegia *Sapiens. Una breu història de la humanitat*. El llibre de moda des de feia uns dos anys. Yuval Noah Harari. Potser haviem sigut molt agressius, per sobreviure. Com tots els éssers vius, com els mosquits, els lleons i les bardisses. Des de dins meu sabia que tota aquella violència venia de més lluny. Venia de la vida.

FINS ALESHORES, HAVIA SENTIT EXPLICAR els fets de guerra com una rondalla llunyanca. Em quedaven tan lluny com els terribles contes de la infantesa, amb cases perdudes dins els boscos que eren, sempre, plenes de gent dolenta i cruel, amb una brutal antropofàgia. No, no podia ni imaginar que encara seriem capaços d'una salvatjada semblant. Tot i que l'hauria d'haver prevista, que ja vaig contemplar la capacitat de fer mal d'aquells homes amb escafandre,

aquell dia 1 d'octubre del 17. Però el ser humà sempre espera. Ens movem per un sentit de desig que sempre ens fa anar endavant. Endavant. Per què aquest instint? També és el de la vida. Sense aquest instint hauríem quedat reduïts a un piló de cendres allà a les sabanes del llac de Turkana. O no hauríem sorgit mai del fang del paradís on es deia que Déu ens va crear.

DIU MOLT MÉS, NOAH HARARI, diu molt més: "El *sapiens* es distingeix dels al-

tres *Homo* per la revolució cognitiva, la del coneixement." El coneixement ens va aportar veure el món. Anomenar el que ens n'interessava. "Imaginar el que no existeix." La revolució cognitiva ens va fer aptes d'una capacitat que ens separaria de les altres espècies, gèneres, famílies. "Ens va fer capaços de creure coses impossibles." D'imaginar mons inexistents, d'imaginar religions, pàtries i bruixes als boscos. Ens va fer capaços de veure més enllà d'una flor, de l'aigua d'un riu, d'una bola al cel que ens escalfava.

NOSALTRES, AQUESTA COLLA DE SÀPIENS, ens comptàvem fins a 2.200.000 dins la terra que volíem nostra. Arribàvem a 2.200.000 amb dret de vot sobre uns 5 milions escassos. I imaginàvem un intangible tan nuvolós com una cosa que anomenàvem República Catalana. El text se'm va esborrar. El darrer paràgraf era difuminat fins a desaparèixer... esborrat del tot a trossos. No vaig poder saber què deia. Només unes lletres una mica visibles. Que potser vaig imaginar: T'he ben perduda! Per sempre? No.

“Ens movem per un sentit de desig que sempre ens fa anar endavant. Endavant.”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Correbus, poder, compassió

■ Els dic, als alcaldes de les Terres de l'Ebre, juntament amb el de Cardona (Bages), de les formacions polítiques ERC, Junts per Catalunya, PSC i Movem, que, atesa la responsabilitat que el poder els atorga per evolucionar cap a un món millor, haurien de ser més savis, entesa la saviesa com la facultat per saber discernir entre el bé i el mal.

Faig aquesta reflexió en as-sabentar-me que volen defensar la vigència dels correbus, incloses les modalitats dels capllaçats i embolats.

No s'hauria de dubtar a sacrificar una tradició en què es fa patir un herbívor de naturalesa pacífica i fugissera, per així evitar la violència gratuïta i fer prevaldre els valors de la compassió.

Quines generacions ens esperen si la crueltat cap a un ésser viu és considerada un fet

normal? Alcaldes de les Terres de l'Ebre que defensen aquesta atrocitat, si no hi veuen clar, farien un grat favor a tota la societat cedint el seu poder a persones més sàvies.

MARTA SALVADOR NAVARRO
Molins de Rei (Baix Llobregat)

La demagògia de l'oposició

■ Hi ha un discurs polític, demagògic, que acusa el president de la Generalitat de no governar per a tots els catalans, sinó només per als independentistes.

A favor de qui governarien Cs, el PP o el PSOE en el cas que arribessin a presidir la Generalitat? Sense cap mena de dubte que no governarien pas tenint en compte les aspiracions independentistes d'una part important de la població, sinó que governarien segons la voluntat d'aquells que els van aplaudir i votar el seu discurs electoral; per tant, tampoc go-

vernarien per a tots els catalans. No hi ha cap president al món que governi o gestioni a gust de tothom.

Per altra banda, quan els nacionalistes espanyols parlen d'una part de *catalans* que no se senten representats pel govern de Catalunya, és senzillament perquè aquests tampoc no se'n senten, de catalans, en la seva majoria són espanyols establerts a Catalunya, la ideologia política dels quals els ve donada pels mitjans espanyols que amaguen o tergiversen la realitat. Per això moltes vegades aquests suposats *catalans* es comporten com una cinquena columna.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ
Barcelona

Destí actual del CF Reus Deportiu

■ Dissortat final el del CF Reus Deportiu. Ha conclòs arruïnat en acabat d'un segle de futbol històric per enaltir. Aquesta

desfeta és semblant, encara que per altres causes, a la que va afectar la UE Figueres ja fa un grapat d'anys. Va aplegar un deute de magnitud prou gruixuda, que no va poder cobrir. Aleshores va confiar el deute a la Federació Catalana de Futbol, la qual se'n va fer càrrec i va anar satisfent a terminis anyals, sota la reserva que l'equip empordanès amb unes altres sigles encetés el seu rutllement futbolístic des de l'última categoria regional gironina. Com que no tenia diners, no podia fitxar jugadors. Aleshores va ajuntar l'equip juvenil amb l'amateur i sempre n quedava al capdavant dels campionats. En cinc temporades va aparèixer a 3a divisió i fins i tot en alguns exercicis va ser equip de la 2a divisió B. Benvolgut Reus: no has de desaparèixer, el futbol català confia en el teu reeiximent. Visqui el Reus!

ROMUALD MASSANES PENALBA
Barcelona

La frase del dia

“[Els kurds] No ens van ajudar en la Segona Guerra Mundial, no ens van ajudar a Normandia”

Donald Trump, PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Tribuna

Joan Segarra. President de la Confederació del Tercer Sector Social de Catalunya

Un sector viu i compromès

D'un temps ençà existeix una campanya de desprestigi contra el tercer sector social i les entitats que en formem part, generada de manera interessada des de la mentida i la falsedat. I en alguns casos, poc, des del desconeixement i el poc interès per saber. La pregunta que ens hem de fer és: a qui beneficia un tercer sector difamat, qüestionat i afeblit? En la resposta potser trobem l'origen de tot plegat. A alguns no els interessa que fets diferencials del nostre sector com l'absència d'ànim de lucre o l'aposta pels models de gestió empresarials de l'economia social, agafin encara més força i presència en la realitat socioeconòmica del nostre país.

EL TERCER SECTOR SOCIAL és un sector consolidat, generador d'activitat econòmica i d'ocupació, que forma part de l'economia social del país i que resulta fonamental per a la construcció de capital social a Catalunya. Un sector pioner en la lluita pels drets socials de la ciutadania més vulnerable, resilient i amb gran capacitat de donar resposta a les necessitats socials en el territori en contextos molt difícils. La ciutadania i els poders públics així ho reconeixen i tenim el suport de les institucions, però cal anar més enllà. Recentment hem entregat els premis La Confederació 2019, i en l'acte de lliurament fèiem una triple proposta a les administracions. A la Generalitat de Catalunya, fer real entre totes el somni d'un país més just i equitatiu, amb un govern que aposti per polítiques socials i econòmiques realment transformadores. Un govern *social economy friendly*. A l'Ajuntament de Barcelona, convertir la ciutat en referent de l'economia social mundial, capdavantera en models d'acció social. I a la Diputació de Barcelona i al conjunt del món local, treballar conjuntament per fer realitat el vell objectiu d'estendre al territori,

sense desequilibris, una atenció social de qualitat.

CELEBRÀVEM LA TERCERA EDICIÓ d'uns guardons que reconeixen i donen visibilitat a iniciatives promogudes per entitats socials en l'àmbit de la governança democràtica i la transformació social, dos elements que al nostre entendre són identitaris del sector. Amb els nostres errors i les nostres mancances, continuarem a la trinxera. No defallirem. A les persones que formen part del tercer sector, els demanem que es mostrin orgullosos de la seva tasca com a professionals i de les seves entitats, amb tota l'autocrítica que calgui. I a la resta –administracions, agents socials, partits polítics– els demanem que no contribueixin, ni que sigui per omissió o assentiment, a les pràctiques destructives que amb acusacions insidioses ens posen en el punt de mira.

LA COMPLEXITAT DEL MOMENT es manifesta en la suma de dues realitats que combinades generen una situació difícilment sostenible: la persistència de les desigualtats socials i l'infrafinançament crònic dels serveis socials, amb deu anys acumulats de congelació de

“El tercer sector social és una realitat viva i activa, un model que cal preservar”

mòduls i tarifes dels serveis públics que gestionem. Amb diferents governs i ara amb la vista posada en els pressupostos del 2020, que haurien de revertir la situació. També cal fer referència a un context polític d'altíssima complexitat, amb pèrdua de qualitat democràtica i increment de la repressió i la vulneració de drets fonamentals. Ja sabem que durant les properes setmanes i mesos el nostre país viurà moments clau. Els fets dels darrers dies ens confirmen que els drets civils bàsics poden estar en perill. Davant d'això, només podem dir que el tercer sector social, des de la seva diversitat, sabrà estar a l'altura com en els darrers anys, acompanyant les institucions del país en la defensa dels drets individuals i col·lectius. Treballant des de les entitats de base i alhora incidint políticament i socialment per la promoció i el desplegament de lleis socials com la de renda garantida o la d'emergència residencial i pobresa energètica.

SUMAREM ESFORÇOS per assolir una societat més justa i cohesionada, però també promourem marcs legislatius que reforcin el rol del tercer sector com a agent social i econòmic. Lluitarem pel reconeixement del sector social com a pilar fonamental de l'estat del benestar, al costat de salut i educació, i reclamarem els recursos adequats per garantir la qualitat de l'atenció a les persones, la sostenibilitat dels serveis i la millora de les condicions laborals dels professionals del sector, prop de 100.000 persones a Catalunya. El tercer sector social és una realitat viva i activa, un model que cal preservar. I és en el nostre valor d'aportació que basem la proposta d'un gran acord de país que, abastant tots els grans temes essencials, dibuixi el futur del sector social a Catalunya. Un pacte nacional per a l'acció social, tal com en altres èpoques s'ha fet amb la salut i l'educació.

De set en set

Josep Maria Casasús

De les Corts

Després d'abdicar Amadeu I; l'endemà, l'Ajuntament del poble de les Corts, al pla de Barcelona, es va adherir al nou règim.

Les dues mil persones que habitaven llavors en aquella població foren convocades amb una repicada de campanes a escoltar un pregó. Fou hispada una bandera amb emblemes republicans. La casa consistorial va ser il·luminada tres nits seguides. Ho he llegit en la transcripció d'una acta que m'ha fet a mans Josep Moran, de l'Institut d'Estudis Catalans. També consta en aquell document del 1873, signat pel secretari municipal Manuel Mora-

Les alegries sempre han durat poc a casa del pobre

les, que deu dies després l'Ajuntament cortsenc va demanar a la Diputació 50 fusells per a crear una milícia ciutadana que defensés el nou règim. Faltaven quatre mesos per a la proclamació de la República Democràtica Federal, a la qual es va adherir, també de seguida, el 15 de juny, el consistori de les Corts. El general Martínez Campos posaria fi a aquelles legítimes expansions republicanes i federalistes de les Corts, i de tants altres indrets, quan el 29 de desembre del 1874 va restaurar la monarquia. El 1897 Barcelona va annexionar-se el poble de les Corts. Com altres poblacions de la rodalia, la gent de les Corts –diumenge, dia de la Verge del Remei, celebra, per cert, la festa major– va acabar renunciant sense resistència a una autonomia local que sí que havia defensat anys abans, el 1854 i el 1867. Les alegries sempre han durat poc a casa del pobre.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El govern vol la destitució del cap de la Guàrdia Civil

Demana al govern espanyol que el faci cessar pel discurs en què criticava els Mossos

El TC torna a advertir penalment el Parlament

Suspèn les resolucions preses sobre l'autodeterminació i la reprovació al rei

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Raül Romeva Exconseller d'Afers Exteriors, candidat d'ERC al Senat, pres polític

“Cal que el 10-N la ciutadania dicti la seva sentència”

TORRA • “Hauríem d'administrar els gestos de confrontació simbòlica amb sentit de l'oportunitat i de la proporcionalitat” **PSOE** • “Sobta el seguidisme i l'abstenció crítica que manté el PSC [respecte de Sánchez]” **REPRESSIÓ** • “L'operació Judes ha estat d'una magnitud del tot desproporcionada”

Emili Bella
BARCELONA

A les portes de la sentència del Tribunal Suprem contra l'independentisme pels fets d'octubre del 2017, l'exconseller d'Afers Exteriors i candidat d'ERC al Senat, Raül Romeva, respon per escrit des de la presó les preguntes d'El Punt Avui.

La sentència podria ser imminent. Amb quin ànim l'afronta? Afronto el moment amb una certa incertesa, però amb tranquil·litat i serenor; també ho fan els meus companys aquí, a Lledoners; ho vivim conjuntament, i pensem també molt en la Carme i la Dolors. Fa molts dies que va acabar el judici. Voldríem conèixer amb què ens hem d'enfrontar, i començar a trobar les millors maneres de fer-ho. Portem dos anys de presó preventiva i en aquest *im-passe* la lògica penitenciària és d'atemporalitat i d'anar sumant dies sense saber quin és l'horitzó; un cop tinguem sentència, la mirada serà cap al futur.

Espera una condemna dura? Què vol dir dura?

Qualsevol sentència que no sigui l'absolució la consideraré injusta. Podem ser condemnats fins a 25 anys de presó en un

procés promogut per la fiscalia de l'Estat. No hi ha hagut ni violència ni alçament tumultuari. Hem estat jutjats perquè la nostra actuació està associada a una voluntat política, legítima. És el que s'ha volgut jutjar. La voluntat per la qual les persones exigeixen poder decidir què són i què volen ser; exigeixen respecte pel que són; exigeixen el dret a constituir-se en la comunitat que trien lliurement; exigeixen poder construir el seu propi futur. Un judici polític que ha ocupat l'espai d'un debat polític que es pretén defugir. Som on som perquè som el que som. Ho sabem nosaltres, i ho sap tothom. Utilitzar la via penal per reprimir i condemnar una voluntat és un perill per a la democràcia. Com més injusta, més perillós serà. Ni la violència, ni la repressió ni el dret penal construeixen països ni societats. Són els seus valors democràtics, i el desenvolupament real d'aquests, els que ho fan. L'Estat ho hauria d'entendre.

En altres ocasions ja ha deixat molt clar que de cap manera demanarà un indult. Miquel Iceta descarta l'amnistia.

Em considero innocent, i he afrontat un judici on després de tots aquells testimonis i de totes aquelles proves, els fets que

es volien jutjar i les acusacions que es volien imputar van quedar absolutament desmentides. En aquest sentit no puc realitzar un acte que contradigui la meua innocència. Ho he explicat al llibre *Esperança i llibertat* àmpliament. Entenc la presó com una eina política, vaig assumir que hauria de formar part de la nostra lluita pacífica. En aquest camí, per a mi la presó és un instrument. No tinc por a seguir-la utilitzant. Tanmateix estic segur que, digui el que digui la sentència, per encarar aquest conflicte el que caldrà sobretot és fer política, sense política no trobarem solucions. Necessiten, sobretot allí, persones capaces d'assumir un repte que comporta coratge per trencar determinats guions.

Què hi ha darrere el fet que la sentència pugui arribar abans del pronunciament de Luxemburg sobre la immunitat d'Oriol Junqueras?

Les vulneracions dels drets polítics dels que estem acusats no només han produït una lesió dels nostres drets fonamentals individuals, sinó una lesió molt més general i profunda de l'interès legítim dels ciutadans que van votar en les eleccions, del 21-D, del 28-A o del 26-M, perquè tots els votants tenen dret a un sistema democràtic equita-

tiu i blindat davant d'indegudes inferències per part del poder judicial. L'Oriol Junqueras hauria d'estar exercint d'eurodiputat des del primer dia, com la resta d'electes a l'exili. El que s'ha fet només ha tingut l'objectiu d'impedir-ho, com ho és, si succeeix, avançar la sentència i no permetre que la justícia europea l'empari.

Quina ha de ser la resposta institucional a la sentència?

Davant d'una sentència injusta cal que la ciutadania també dicti la seva sentència. Estic segur que les institucions estan treballant en la resposta, i no vull afegir més soroll al debat. Sí que considero que aquesta s'ha de basar en una solidaritat ferma, creixent, pacífica, però sobretot integradora de totes les persones que volen participar de la defensa de totes les llibertats democràtiques i de la justícia contra tota repressió. Perquè aquesta és la immensa majoria de la societat catalana, i hem de saber articular-la. L'independentisme, després de la sentència, necessitarà actuar amb el cap fred, no en la lògica visceral, o d'acció-reacció. Malgrat les emocions, el moment demana fermesa, intel·ligència col·lectiva i visió de conjunt. I passi el que passi, no hem de defallir mai, hem de mantenir sempre l'actitud cons-

Raül Romeva, a la sala on es fan els tràmits de recollida de l'acta de senador, el 20 de maig passat ■ ACN

tructiva, una fortalesa pacífica i democràtica i una mirada llarga que convidi a prendre decisions pensant en els escenaris futurs més favorables.

El president Torra va dir per l'Onze de Setembre que cada dret que sigui negat, caldrà tornar-lo a exercir. En aquesta lògica, caldrà tornar a exercir el dret a l'autodeterminació. Com s'ho imagina, amb unes plebiscitàries, un altre 1-O, un referèndum constitucional?

Caldrà tornar a fer moltes coses, però també caldrà fer-ne moltes altres de diferents; si no, correm el risc de no assumir els aprenentatges dels darrers anys. Si parlem de votar, a curt termini és molt important el 10 de novembre. La ciutadania té l'oportunitat d'expressar-se, i de dictar la seva sentència. I també demostrarà a aquells que

L'APUNT

Com callen els cínics professionals

Xavier Miró

Per evitar una altra inexistent rebel·lió i sedició, Cs demana el 155 permanent i la intervenció dels Mossos; el PP prefereix intervenir els Mossos per mitjà de la *ley de seguridad nacional* davant la urgència; i el PSOE anuncia que està preparat per aplicar el 155, la *ley de seguridad nacional* i la llei de cossos i forces de seguretat. Per la complicitat dels Mossos amb els coman-

dos terroristes, les catanes, el dolor, el patiment, la violència i l'odi generalitzats que no existeixen. És només una gran mentida oficial. Això mentre els Mossos carreguen contra ciutadans que fan d'escuts humans per evitar desnonaments. Disset ordres judicials per fer fora persones del pis on viuen, hi havia ahir a Barcelona. Silenci oficial davant la Catalunya real.

constantment proclamen la desfeta definitiva de l'independentisme que no és així, que seguim aquí, que som capaços de seguir marcant l'agenda i que se'ns ha de tenir en compte.

Creu que després de la sentència hi pot haver un nou 'momentum' que permeti, per dir-ho d'alguna manera, acabar la feina, arribar fins al final, o va per llarg?

Sempre he dit que aquest procés no serà fàcil, ni ràpid, ni indolor, però considero que és irreversible. Des de fa temps som en una fase lenta, en una realitat i en un registre nou que cal assumir, la repressió institucionalitzada no parerà, és aquí i té moltes capes. No afecta només les persones que som a la presó, a l'exili o els milers de processats. Té per objectiu estendre la por per apaivagar una opció po-

lítica legítima. Però la pròpia defensa no ens pot fer oblidar els nostres objectius polítics, que no són de resistència, ni d'identitat, sinó de sobirania política. Des de la consciència de la realitat i també de la consciència de les nostres fortaleses és des d'on podem seguir avançant en un objectiu polític que és de dimensió històrica.

Com s'ha de practicar la desobediència civil?

Doncs com un acte públic, no violent, conscient, organitzat i polític. Com una eina que el moviment ha utilitzat i que no ens ha de fer por seguir utilitzant amb el propòsit de canviar aquesta situació que és injusta, i com una acció emparada en l'exercici de tres drets fonamentals: la llibertat de consciència, la llibertat d'expressió i la participació política.

Quina credibilitat dona a l'operació Judes?

És evident que hi ha un interès i una intencionalitat per part de determinats estaments de l'Estat per vincular l'independentisme amb la violència i amb el terrorisme, no només amb la finalitat de desacreditar-lo, sinó justificativa de moltes actuacions presents i futures. L'operació en aquest sentit ha estat d'una magnitud del tot desproporcionada, amplificada i relacionada amb crueltat i amb un ús polític per part de la premsa estatal, i a més des del total assetjament i rebuig a la presumpció d'innocència.

Com s'ha de reaccionar davant d'un unionisme que acusa l'independentisme de no ser prou contundent a l'hora de condemnar la violència?

Personalment sempre he con-

demnat, condemno i condemnaré la violència. I no vull que ningú la utilitzi en el meu nom. Des de la fermesa i certesa també dic que aquí no n'hi ha, de violència, ni n'hi haurà. No es pot condemnar un fet que no existeix. L'independentisme ha d'intentar evitar entrar en el joc i els mares mentals en què busca atrapar-nos l'unionisme, i per sobre del soroll s'hauria de centrar en el que té al seu abast, evitar errors, excel·lir en les seves decisions, actuar amb iniciativa i dirigir-se de forma inclusiva davant del conjunt de la societat.

No sé fins a quin punt va poder seguir la moció de censura de Ciutadans al president Torra. Lorena Roldán potser va dir deu vegades que els diputats independentistes "jalearon" pre-

La pròpia defensa no ens pot fer oblidar els nostres objectius polítics, que no són de resistència, sinó de sobirania política

corporar la violència en les actuacions del sobiranisme, que seria la condició necessària per aplicar la llei de partits. No és un escenari que pugui ser descartable.

Què en pensa, que puguin inhabilitar el president Torra per la pancarta amb el llac groc en suport a vostè i la resta de presos polítics? L'hauria d'haver retirat a temps?

El president ha actuat des del sentit de la seva consciència i està rebent una resposta totalment desmesurada que pot inhabilitar-lo, i té tota la meua solidaritat. Des del coneixement d'aquestes reaccions, els dies que vindran hauríem d'administrar els gestos de confrontació simbòlica amb sentit de l'oportunitat i de la proporció.

Hi ha un interès per vincular independentisme amb terrorisme justificatiu d'actuacions futures

sumptes terroristes. Van ser un error aquells aplaudiments del president Torra als membres del CDR detinguts?

No ho vaig poder seguir. De tota manera entenc que tothom ha de poder expressar les seves opinions sempre que sigui amb respecte pels altres. Massa sovint veiem interpretacions malintencionades o que s'agafa un fet anecdòtic, es treu de context i se li canvia el sentit, per construir un relat polític fals. És una mala pràctica que no porta res de bo ni a la política ni a la convivència.

Artur Mas assegurava diumenge a El Punt Avui que l'Estat espanyol està preparant el terreny per a la il·legalització de partits independentistes. Hi està d'acord?

Hem vist que l'Estat està disposat a qualsevol cosa, que vol in-

Pedro Sánchez parla dia sí dia també d'un altre 155. És realista pretendre pactar-hi un referèndum?

El PSOE hauria de tenir consciència que Espanya fa molt de temps que està instal·lada en la inestabilitat. Apel·lar al diàleg està bé, però després s'ha d'asseure, i escoltar, i fer-ho amb voluntat d'arribar a acords. Pedro Sánchez va renunciar a la majoria de la moció de censura i ara s'ha situat en el relat territorial de la dreta, sense més proposta que aplicar el 155. Anhela, ara, els votants i, després, els vots de Ciutadans, que d'acord amb les enquestes s'està desinflant. En aquest plantejament sobta el seguidisme i l'abstenció crítica que manté el PSC, que sap que el referèndum és la solució que posa d'acord el

Passa a la pàgina següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Raül Romeva

Exconseller d'Afers Exteriors, candidat d'ERC al Senat, pres polític

Ve de la pàgina anterior

80% de la població a Catalunya, com fa poc també defensava. Nosaltres no hi podem ni hi volem renunciar. Ho hem de posar reiteradament sobre la taula i fer-ho cada cop amb major força i amb més suports.

Cal girar full a la via unilateral?

Aquest és un debat recurrent, hi aprofundeixo a *Esperança i llibertat*. La qüestió, més que en les eines o la forma, es troba en l'actitud i la capacitat de trobar solucions adequades als problemes que haguem de superar en cada moment. En aquesta mena de processos no hi ha manuals d'instrucció, ni fórmules màgiques ni dreceres. El terreny de joc és dinàmic i hi juguen múltiples actors. Reduir el debat a una qüestió instrumental no ens ajuda a veure la globalitat ni la complexitat.

Preveu algun canvi del PSOE després de les eleccions respecte de Catalunya?

La política espanyola no projecta cap escenari constructiu, op-

Des de fa temps som en una fase lenta, en una realitat i en un registre nou que cal assumir, la repressió no parará

ta per forçar el llenguatge i per les amenaces. Veient els eslògans electorals dels partits estatals (PSOE, PP, Ciutadans, Vox) només hi trobem una al·lusió genèrica al concepte d'Espanya. Quan no es té res a dir o a aportar a la política espanyola es recorre al concepte "Espanya". Necessitem la major força política possible en les eleccions i veure quina és la geometria i quin és l'escenari.

Quin paper ha de fer Esquerra a Madrid després del 10-N?

Esquerra, i especialment com a

Aquí no n'hi ha, de violència, ni n'hi haurà. No es pot condemnar un fet que no existeix

candidat al Senat, aspiro a assolir el millor resultat possible, per aconseguir la major força política al Congrés dels Diputats i al Senat. Sense poder polític real a Madrid no hi haurà capacitat ni de bloquejar res ni de negociar res, només hi haurà retòrica estèril contra un executiu contrari als interessos de tots els ciutadans de Catalunya. Em sembla que és clar de què ens hem de defensar, i per què necessitem capacitat política a Madrid. A més, el 10-N serà una data molt important, els ciutadans de Catalunya tindran

El que necessita l'independentisme és tenir la força suficient per condicionar les majories a l'Estat

l'oportunitat d'expressar-se, de dir que no acceptem el resultat de la imposició, i de fer també un gest d'autoafirmació i de creure en el futur.

A canvi de què ERC podria investir Sánchez?

Sánchez vol ser investit per Ciutadans. El que necessita l'independentisme és tenir la força suficient per condicionar les majories a l'Estat, per assegurar's a parlar.

Què li sembla que la CUP es presenti per primera vegada a

unes eleccions espanyoles?

No em pertoca fer valoracions de les decisions de la militància d'altres partits, però sí que des d'aquí dins vull expressar i desitjar sort a les companyes de la CUP.

Josep Borrell ha superat l'examen del Parlament Europeu per esdevenir cap de la diplomàcia comunitària. El seu europeisme s'ha ressentit d'alguna manera d'ençà de la tardor del 2017?

No, en cap cas. Crec fermament en la idea d'Europa. El projecte europeu es troba en un moment en què ha de decidir com opta per ser de debò un projecte interessant i atractiu, capaç de gestionar realitats difícils i urgents, i que no dubta en el moment de posar en pràctica els seus propis valors. Ha fallat molts cops als Balcans amb la guerra, a Grècia amb la crisi econòmica, a la Mediterrània amb les persones refugiades. Però sempre he treballat i seguiré fent-ho per fer-la millor, més solidària, més justa, més plural i més democràtica. ■

142017-1219-01L

Fira del Vent 2019

19 i 20 d'octubre

El Pla de Santa Maria

FIRA DELS ESPORTS DE L'AIRE
FIRA MULTISECTORIAL
PASSARELLA DE MODA
TROBADA DE CAMIONS TUNEJATS
CONCENTRACIÓ DE COTXES CLÀSSICS HISTÒRICS
FIRA DE VEHICLES D'OCASIÓ
TROBADA DE MODELISTES NAVALS
TROBADA GEGANERA I DE CAPGROSSOS
ATRACCIONS DE FIRA

ORIGINAL D'ELSA MARTÍNEZ FONTS, GUANYADORA DEL CONCURS DE CARTELLES DE LA FIRA DEL VENT

Fira del Vent
Agència del Pla de Santa Maria
Diputació Tarragona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Setge polític als Mossos

CREDIBILITAT • La reiteració dels discursos que al·ludeixen a l'escassa neutralitat del cos ha devaluat la seva imatge i ha obligat els comandaments a fer aparicions per desvincular-se de l'acció política **ROTUND** • Interpel·lat al Parlament pel PP i Ciutadans, el conseller Miquel Buch va assegurar que “no hi ha cap ingerència política ni partidista” en els Mossos

Marc Rovira
BARCELONA

El cos dels Mossos d'Esquadra té una plantilla de 16.900 agents i el conseller d'Interior, Miquel Buch, els recordava recentment en un article publicat a la premsa que, vinculats com estan per la seva condició de policies, tenen encomanada una missió bàsica: “Protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana, vetllant per la convivència pacífica i la protecció de les persones i els béns, d'acord amb l'ordenament jurídic.” Buch recuperava unes paraules del comissari David Piqué, comandament dels Mossos que va morir de manera sobtada fa tres anys, per destacar que “no és el mateix ser policia que fer de policia”.

Les manifestacions de Buch arriben en un moment de forta agitació al voltant dels Mossos. Des que es va posar en marxa el seu desplegament l'any 1994, el cos ha suportat tota mena de crítiques. Les més primerenques feien referència a una suposada inexpertesa dels policies, i van anar evolucionant cap a qüestions relatives als seus protocols i a la manera de procedir, fins acabar fiscalitzant les suposades inclinacions polítiques que té el cos i el seguidisme dels agents. Les desqualificacions més recents insisteixen en la tesi que és un cos policial poc neutral. Però les versions xoquen.

Versions per a tots els gustos

D'una part, s'acusa els Mossos d'actuar amb poc compromís respecte de les institucions i les polítiques de país i, de l'altra, se'ls assenyala afirmant que la policia catalana desobeeix deliberadament la legalitat espanyola. Dimecres, en un acte organitzat per la Guàrdia Civil a Sant Andreu de la Barca, la cúpula del Departament d'Interior va decidir abandonar l'acte com a mostra de protesta pel contingut i el to dels discursos dels comandaments del cos armat. Segons informacions de l'agència ACN, al secretari general d'Interior, Brauli Duart, al director general de la Policia, Pere Ferrer, i al comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, Eduard Sallent, els van molestar especialment les referències indirectes al major Trapero i a la intendent Teresa Laplana, que estava al capdavant del dispositiu del 20 de setembre a la conselleria d'Economia. Més tard, la delegada

La cúpula
El conseller Miquel Buch i el comissari en cap, Eduard Sallent, junt amb Andreu Martínez, abans que renunciés com a director general del cos. A sota, Mossos carregant contra els CDR a Barcelona ■ ARXIU

del govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera, va reunir-se amb la cúpula dels Mossos i, segons Interior, va traslladar les seves disculpes i les del Ministeri de l'Interior.

El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, va intentar ahir treure importància al clima de tensió i, en declaracions a RAC1, va definir els Mossos com un cos policial “de luxe”. Grande-Marlaska va assegurar que la relació de confiança, cooperació i coordinació entre totes les policies, el Departament

d'Interior i el ministeri és “immillorable” avui dia, i que no té cap dubte que, després de la sentència del Tribunal Suprem sobre els presos independentistes, els Mossos actuaran “amb lleialtat a la llei, a la Constitució, a l'Estatut i a l'ordenament jurídic”.

Usar els Mossos d'Esquadra com a extensió del camp de batalla polític ha estat una estratègia recurrent. Just ahir, l'alcaldeessa de Barcelona Ada Colau recriminava l'actuació policial en uns desnona-

ments i acusava els Mossos de fer “la feina bruta a fons voltors”.

Dimecres, durant el ple del Parlament, la diputada del PP Esperanza García va posar en qüestió el paper imparcial dels Mossos, plantejant que, en cas d'una sentència condemnatòria del Suprem, han de garantir el dret a manifestació, però també tenen l'obligació de vetllar pels drets dels ciutadans que no vulguin participar en les protestes. El diputat de Ciutadans Nacho Martín Blanco es va sumar a l'al·legat crític vers la feina de la policia i va assegurar que els Mossos treballen a vegades amb pressions polítiques.

Com a resposta, el conseller d'Interior va afirmar que “no hi ha cap ingerència política ni partidista” als Mossos, ni per part del govern ni del seu president, Quim Torra. “Respectem els cossos policials i les seves jerarquies i decisions”, va ressaltar Buch. Des que ara fa dos anys el govern espanyol, aprofitant l'aplicació de l'article 155, va decidir destituir el major Josep Lluís Trapero, els focus no han deixat mai d'apuntar als Mossos. Miquel Esquiús no va durar ni un any com a màxim responsable policial i quan, aquest estiu passat, Eduard Sallent el va rellevar de manera inesperada, va exposar que una de les prioritats seria

Des de la destitució del major Trapero en ple 155, els focus no han deixat d'apuntar al cos

“tornar la normalitat al cos”.

És més recent la dimissió de qui va ser nomenat director general dels Mossos, Andreu Martínez. La vigília de l'1 d'octubre va presentar la renúncia. Només va estar 15 mesos en el càrrec i, sota la seva gestió, els Mossos van carregar en diverses ocasions contra els CDR, un fet que va generar la incomoditat de Quim Torra i de part del govern.

Arran de la presentació del material a disposició dels antiavalots, inclòs gas pebre, per reprimir les possibles manifestacions que puguin convocar-se en les properes setmanes, Interior va considerar que s'havia incorregut en un “error de comunicació” i va destituir Joana Vallès, cap de comunicació del departament. Ho va predir Eduard Sallent en el seu primer discurs després de ser nomenat: “Molts ulls ens observaran i estaran pendents de nosaltres.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern demana que facin cessar el cap de la Guàrdia Civil

La portaveu, Meritxell Budó, fa la petició per carta a la vicepresidenta Carmen Calvo per les “desafortunades” declaracions de Garrido ■ Diu que “soscava la relació de col·laboració” entre cossos

J.A.
BARCELONA

La consellera de Presidència i portaveu del govern de la Generalitat, Meritxell Budó, va sol·licitar per carta ahir a la vicepresidenta de l'executiu espanyol en funcions, Carmen Calvo, “el cessament immediat de l'actual responsable de la Guàrdia Civil” a Catalunya, Pedro Garrido. L'executiu català considera que les manifestacions que va fer dimecres avalant la violència utilitzada durant el referèndum de l'1-O i amenaçant amb un “ho tornarem a fer” si les protestes independentistes pretenen “trencar l'ordre constitucional”, “han estat una provocació tenint en compte el moment especialment tens que viu la relació entre Catalunya i Espanya”.

Al matí, el vicepresident, Pere Aragonès, ja havia mostrat la seva “indignació” qualificant de “vergonyosa” que la Junta Electoral Central (JEC) demani neutralitat a les administracions, institucions i a uns governs escollits per la ciutadania “sobre la base d'uns programes polítics” i, en canvi, “calla davant d'uns comandants de la Guàrdia Civil que prenen partit a favor d'una determinada ideologia”. En

Félix Azón i Pedro Garrido, caps de la Guàrdia Civil a Catalunya, durant l'acte de celebració de la patrona del cos ■ ACN

la missiva de Budó, el govern mostra l'“absolut rebuig” per les paraules de Garrido per posar en dubte l'actuació dels Mossos l'1-O, fet que consideren una “ofensa a tot el poble català”, i perquè, a més de fer declaracions de contingut polític, tampoc va respectar “escrupolosament la presumpció d'innocència” dels processos judicials oberts. La consellera també adverteix que l'actuació “tindrà efectes a llarg termini i soscava la

Comissari Suanzes: “Sempre estarem aquí”

“Sempre estarem aquí, estarem sempre on se'ns necessiti per servir els ciutadans, encara que en alguna ocasió trobem incomprensió o fins i tot menyspreu.” És el missatge del comissari provincial de Girona, Luis César Suanzes, en el seu discurs dels actes de la festa patronal de la Policia Nacional. Paraules que no les va pronunciar Suanzes si no el comissari d'operacions,

Leo Martínez, per delegació expressa de Suanzes, que temporalment té dificultats per parlar a causa d'una malaltia. “Ser policia és més que un treball, és vocació. El lema de la policia és viure per servir i servir fins a morir”, va remarcar Suanzes davant de l'auditori. En el seu torn per cloure els actes, el subdelegat del govern a Girona, Albert Bramon, es va referir a la

futura sentència del procés, dient que, tot i que sap que no importa a ningú el que ell pensi, no li agradaria que fos intimidatòria però tampoc que provoqués impunitat. Bramon, que va introduir el “visca Catalunya” davant dels tradicionals “viva España i viva el rey”, va apel·lar a “la normalitat” dels actes com el d'ahir i a la col·laboració entre policies. ■ T.S.

relació de col·laboració” entre els cossos de seguretat.

Els ministres en funcions que van ser interpel·lats al matí per les declaracions de Garrido van optar per tirar pilotes fora. Tant la candidata per Barcelona i fins ara presidenta del Congrés, Meritxell Batet, a TV3, com el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, a RAC 1, i el de Foment, José Luis Ábalos, van esquivar posar-hi cap qualificatiu, i curiosament es van limitar a destacar la relació de “confiança, cooperació i coordinació” entre totes les policies, malgrat que els dirigents dels Mossos d'Esquadra van marxar ofesos de l'acte de dimecres. El vespre del mateix dia, la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, es reunia amb la cúpula dels Mossos i de la conselleria per suavitzar la polèmica. Una trobada que la candidata del PP per Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, va qualificar d'“insòlita” perquè eren els Mossos qui “haurien d'explicar per què es van absentar”. Ábalos sí que va respondre a Aragonès dient-li que no es preocupés per la presa de posició de la JEC, sinó perquè “la institucionalitat funcioni”. I va advertir que no “acceptarà cap tipus de desobediència” que vingui de l'executiu o de la societat civil.

Comparèixer al Congrés

Els grups parlamentaris d'ERC i EH Bildu van demanar ahir la compareixença de Grande-Marlaska a la diputació permanent del Congrés perquè doni explicacions de les mesures disciplinàries que prendrà pels pronunciaments públics dels caps de la Guàrdia Civil. ■

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EURO CREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

Tribeca
café - bar

Plaça de les Valls d'Ax, local 2 · Palafolls

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · G'VINE

SUPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra denuncia a la fiscalia l'informe d'Espanya Global

■ Hi veu calúmnia i prevaricació per haver obviat la presumpció d'innocència dels presos i donar per fets els delictes

Xavier Miró
BARCELONA

El president Quim Torra va presentar ahir a la fiscalia de Barcelona una denúncia per calúmnia, obstrucció a la justícia i prevaricació contra la secretaria d'Estat d'Espanya Global, Irene Lozano, per l'informe que va difondre l'organisme sobre el procés independentista i en què es donen per fets els delictes dels presos polítics sense que hagin estat condemnats. La base de la denúncia és que l'informe considera delictius els fets

Lozano, en un acte de Societat Civil Catalana aquest any ■ ACN

basant-se exclusivament en les acusacions i el relat del jutge instructor Llerena i sense respectar la presumpció d'innocència tenint en compte que encara no hi ha cap sentència ferma que els consideri

com a tals. A més, la denúncia del president considera que es vulnera la directiva europea sobre la presumpció d'innocència perquè recorda que l'informe titulat *La realitat del procés independentista* fet públic per la secretaria d'estat del Ministeri d'Affers Estrangers d'Espanya era una guia per als representants diplomàtics exteriors i va ser distribuïda entre corresponsals, periodistes i interlocutors internacionals.

La denúncia considera l'informe una "veritable declaració de condemna feta per una autoritat administrativa" i cita frases del text com per exemple que el 20 de setembre s'hauria produït un "assetjament tumultuari" davant d'Economia o que a l'octubre diversos policies van ser "atacats i ferits pels que participaven en les ocupacions organitzades per algunes de les persones ara encausades", a més de donar per fet que "es va impedir l'actuació de funcionaris o agents de l'autoritat". ■

Foment demana una resposta responsable a la sentència

E.G.P.
BARCELONA

Foment del Treball va emetre ahir un comunicat en què diu que respectarà la sentència sobre els presos polítics i en què va donar per fet que "comportarà reaccions polítiques i que tindrà una important afectació emocional". En aquest sentit, la patronal demana en l'escrit que es reaccioni amb responsabilitat. "Aquestes reaccions han de ser administrades amb responsabilitat, han de garantir la convivència i evitar que la legítima manifestació de la protesta afecti el normal desenvolupament de l'activitat econòmica i cohesió social", assegura en la nota.

Per Foment, "amb la publicació de la sentència s'obre una nova etapa polí-

Josep Sánchez Llibre és president de Foment ■ O.D.

tica perquè des del respecte mutu, dins la legalitat, es pugui superar l'atzucac actual entre Catalunya i la resta d'Espanya i, a través del pacte, es faciliti la recuperació de l'estabilitat i normalitat democràtica i institucional". ■

COLL DE NARGÓ 12 I 13 D'OCTUBRE

TALLERS

DISSABTE 12:

11.30 h - Taller de Batukada amb Batokatú d'Oliana a la Sala Polivalent de l'Ajuntament (nens)

15.30 h - Taller "Patchwork" (manualitats) a càrrec de Laura Mortés a la seva parada (tots els públics)

16 a 19 h - INFLABLE (zona Fira)

- TALLER DE SABÓ TOT EL DIA A LA PARADA DEL SANTÍ (Dissabte i diumenge)

- ROCÒDROM I TIROLINA (Dissabte)

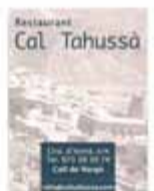
- MUNTEM A CAVALL a càrrec de ROCACABÓ (Dissabte i diumenge)

DIUMENGE 13:

10.30 Fem titelles del Geoparc, a la parada de DINOSFERA

JOSEP FLOTATS FUSTÉ
constructor
C/ Capella de Sant Josep, 2 2n-3a
25794 Organyà
646774493
jflotatsfuste@gmail.com

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia, Pesca i Alimentació

XAVI PRATS SANZ
JARDINER
TELEFON: 629911236

IDAPA
Institut per al Desenvolupament
i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran
Institut entant Desenvolupament
e era Promoció de l'Alt Pirineu i Aran

HOTEL
Betriu
RESTAURANT - BAR
C/da La Roca, 47 18
Tel. 973 38 30 30 - 973 38 30 34
Fax 973 38 30 32
hotelsbetriu@hotmail.com
www.betriu.com
BETRIU COLL DE NARGÓ (JUNY)

Fons Europeu Agrícola de
Desenvolupament Rural:
Europa inverteix en les zones rurals

ANTONIO COLL I TOMAS
C/ Cinto Verdaguier, 13
25790 Oliana
973470372/639776470

CAL TRADULL
C/da De Lliada, 2
25793 Coll de Nargó
973470384

instalvilana.cat
Organyà 973 71 44 81 - La Roca d'Orri

RIBALTA I FILLS SA

tallers duró
Servei de Grua i Taxi

alt urgell
ateneu

FERMIN
VIDRES

GUSTUM

Rosa Galano

afpe
Àrids i Formigons
PONT D'ESPIA, s.l.
973 38 30 21

Fira
Tahussà
Av. Sant Climent, 51
Coll de Nargó
636195480/638900811

Menja'x
Coll Uygol

PIRINEURURAL
www.pirineurural.com

MERCÉ
Papeteria
Mercedia
Beba i complementos
Regals
Avinguda Sant Climent, 55 - Coll de Nargó

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC encotilla el debat a la cambra i avisa de risc penal

Alerta els membres de la mesa que han d'aturar tramitacions referides a la independència, la reprovació del rei i l'autodeterminació ■ Torrent es reafirma en la llibertat d'expressió dels diputats

Emma Ansola
BARCELONA

Primer avís penal al president del Parlament, Roger Torrent, i la resta de membres de la mesa. Ni reprovació del rei, ni referèndum, ni independència. Qualsevol referència més a aquests tres elements serà objecte de querella.

A les portes de fer-se pública la sentència del Tribunal Suprem, aquesta situació complica qualsevol resposta des de la cambra catalana. Tanmateix, el president Torrent ja va avançar ahir que no actuarà com a òrgan censor i que defensarà el dret de llibertat d'expressió dels diputats i el conseqüent dret de participació política dels ciutadans.

Un secretari judicial del TSJC es va presentar ahir al migdia a la cambra cata-

lana per lliurar les notificacions després que, al matí, el Tribunal Constitucional admetés a tràmit els tres incidents d'execució de sentència que havien estat reclamats divendres de la setmana passada pel govern espanyol. Es tracta de les resolucions que van ser aprovades el 25 de juliol del 2019 en el ple promogut per Ciutadans sobre propostes per a la Catalunya real. En aquella sessió es van aprovar resolucions en què es reprovava el rei Felip VI, s'apostava pel dret a l'autodeterminació i es reiterava l'objectiu d'independència. El tribunal suspèn totes tres resolucions, i ho fa amb una fórmula agreujant, ja que considera que totes tres resolucions no les hauria d'haver tramitat la mesa del Parlament perquè

Les frases

“Al Parlament s’ha de poder parlar de tot, i no només del que agrada al govern espanyol”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“La sobirania de la cambra i els drets civils, socials i polítics estan per damunt d'imposicions”

Maria Sirvent
DIPUTADA DE LA CUP

existeix sentència del Constitucional mateix sobre aquests tres temes. Així, quant a la resolució que el juliol va ratificar el dret a l'autodeterminació, el Constitucional es remet a la sentència que va anul·lar la resolució 1/11 del 2015 que va donar inici al

procés independentista, motiu pel qual, entre d'altres, s'ha jutjat l'expresidenta Carme Forcadell i els membres de l'anterior govern. Pel que fa a la resolució sobre la independència, el Constitucional remet a la sentència que va suspendre una moció pre-

sentada el 2018 per la CUP recordant i recollint l'esperit del 2015. I finalment, pel que fa a la resolució que reprovava el rei, el TC recorda la sentència d'un any abans contra el mateix contingut.

La suspensió de totes tres resolucions va arribar acompanyada per advertiments penals als membres de la mesa per haver donat tràmit i haver permès el debat parlamentari, la qual cosa intensifica la pressió i complica qualsevol altra resolució futura que la cambra catalana vulgui tramitar a partir d'ara, i més tenint en compte que és a punt de notificar-se la sentència del Suprem. Ahir, de fet, al Parlament continuaven les negociacions i les reunions entre les forces independentistes per consensuar una resposta a la

sentència. No obstant això, i segons fonts consultades, les notificacions judicials no han alterat, de moment, els plans.

En acabar el ple, el president del Parlament era taxatiu. “Quan s'obre la porta a la censura sabem com comença però no com acaba”, advertia. Torrent rebutjava aquest nou paper censor del poder legislatiu i instava el president en funcions, Pedro Sánchez, a fer política per solucionar el conflicte.

I mentre tots els membres de la mesa van rebre les notificacions i la majoria les van signar, els diputats de JxCat, el vicepresident primer, Josep Costa, i el secretari, Eusebi Campdepadrós, van optar per no recollir la notificació ni signar-la i van informar al representant de la justícia que consideraven que no hi havia base legal per a aquest requeriment. “Una cosa és que ens notifiquin la suspensió i l'altra, que ens digui de què hem de parlar”, lamentava Costa. Per la seva banda, la CUP recordava ahir el seu oferiment per entrar a la mesa del Parlament i assegurar que el requeriment del TC no serà cap impediment per a noves resolucions similars. ■

El joc

LOTERIA NACIONAL				SORTEIG 81		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiat, classificats per la seva xifra final																			
SORTEIG DEL DIA 10 D'OCTUBRE DEL 2019				SORTEIG 19		Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig																			
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna						0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
02700	180	02701	150	02702	150	02703	150	02704	150	02705	180	02706	150	02707	150	02708	150	02709	180	02710	180	02711	150	02712	150
02710	180	02711	150	02712	150	02713	150	02714	150	02715	180	02716	150	02717	150	02718	150	02719	180	02720	180	02721	150	02722	960
02720	180	02721	150	02722	960	02723	150	02724	150	02725	180	02726	150	02727	150	02728	150	02729	180	02730	180	02731	150	02732	210
02730	180	02731	150	02732	210	02733	150	02734	150	02735	240	02736	150	02737	150	02738	150	02739	180	02740	180	02741	150	02742	150
02740	180	02741	150	02742	150	02743	150	02744	150	02745	180	02746	210	02747	150	02748	7.620	02749	60.030	02750	7.650	02751	150	02752	150
02750	7.650	02751	150	02752	150	02753	150	02754	150	02755	240	02756	150	02757	150	02758	150	02759	180	02760	330	02761	150	02762	150
02760	330	02761	150	02762	150	02763	210	02764	150	02765	180	02766	150	02767	150	02768	150	02769	180	02770	930	02771	150	02772	150
02770	930	02771	150	02772	150	02773	150	02774	150	02775	180	02776	150	02777	150	02778	150	02779	180	02780	180	02781	150	02782	150
02780	180	02781	150	02782	150	02783	150	02784	150	02785	240	02786	150	02787	270	02788	150	02789	180	02790	180	02791	150	02792	150
02790	180	02791	150	02792	150	02793	150	02794	150	02795	180	02796	210	02797	150	02798	150	02799	180	74300	330	74301	300	74302	300
74300	330	74301	300	74302	300	74303	300	74304	300	74305	330	74306	300	74307	300	74308	300	74309	330	74310	330	74311	300	74312	300
74310	330	74311	300	74312	300	74313	300	74314	300	74315	330	74316	300	74317	300	74318	300	74319	330	74320	330	74321	300	74322	360
74320	330	74321	300	74322	360	74323	300	74324	300	74325	330	74326	300	74327	300	74328	300	74329	330	74330	330	74331	300	74332	360
74330	330	74331	300	74332	360	74333	300	74334	300	74335	390	74336	300	74337	300	74338	300	74339	330	74340	330	74341	300	74342	300
74340	330	74341	300	74342	300	74343	300	74344	300	74345	330	74346	360	74347	300	74348	300	74349	330	74350	330	74351	300	74352	300
74350	330	74351	300	74352	300	74353	300	74354	300	74355	390	74356	300	74357	300	74358	300	74359	330	74360	330	74361	300	74362	300
74360	330	74361	300	74362	300	74363	360	74364	300	74365	330	74366	300	74367	300	74368	300	74369	330	74370	330	74371	300	74372	300
74370	330	74371	300	74372	300	74373	300	74374	300	74375	330	74376	300	74377	300	74378	300	74379	330	74380	330	74381	300	74382	300
74380	330	74381	300	74382	300	74383	300	74384	12.300	74385	300.000	74386	12.300	74387	420	74388	300	74389	330	74390	330	74391	300	74392	300
74390	330	74391	300	74392	300	74393	300	74394	300	74395	330	74396	360	74397	300	74398	300	74399	330	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions
Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	
2770	780	961	150	2722	810	63	60	2015	780	676	150	837	150	2168	750	9	30	520	180	22	60	4385	990	46	60
520	180	22	60	4385	990	46	60	385	240	96	60	935	240	35	90	55	90	760	180	32	60	85	90	85	90
760	180	32	60	85	90	85	90	5	30									0	30						

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS